
ข้ายอมรับ
ว่าข้าจงใจไปบอกเขา
เรื่องเส้นทางฉงฉี
ข้าแค่คิดว่า
คุณชายเว่ยกับเขามีปัญหา
กันมาตลอด แล้วก็ไปเห็นเข้า
กำลังมีปัญหากับพี่ชายของเขา
ทำให้เจ้าต้องลำบากน่าดู
ข้าจะไปรู้ได้อย่างไร
ว่าเจ้าจะฆ่าทุกคนที่นั่นได้
เจ้านี่มัน...

ทำไม?!

ทำไมต้อง
ทำแบบนี้ด้วย?!
ใจเย็นๆ !

ทำไมน่ะหรือ?

อาหลิง
เช่นนั้นเจ้าบอกข้า
มาได้ไหม?

ว่าทำไมเวลาที่
ข้ายิ้มให้กับทุกคน
ถึงได้สีหน้าไม่ดี
กลับมา

ส่วนพ่อของเจ้า
ที่วางอำนาจเหนือผู้อื่น
แต่ทุกคนกลับยกย่อง

ทำไมทั้งๆที่
เกิดวันเดียวกัน

จินกวงซ่านถึงสามารถ
ไปฉลองวันเกิดยิ่งใหญ่
ให้ลูกชายคนหนึ่ง

แต่ในขณะเดียวกัน
ก็มองลูกน้องของตนเองถีบ
ลูกชายอีกคนตกลงมา

จากขั้นบนสุดกลิ้งลง
มายังชั้นสุดท้าย
หยุดหาข้ออ้างได้แล้ว
เจ้าเกลียดใครก็ฆ่าคนนั้นสิ
ไปทำจินจื่อเซวียนทำไม

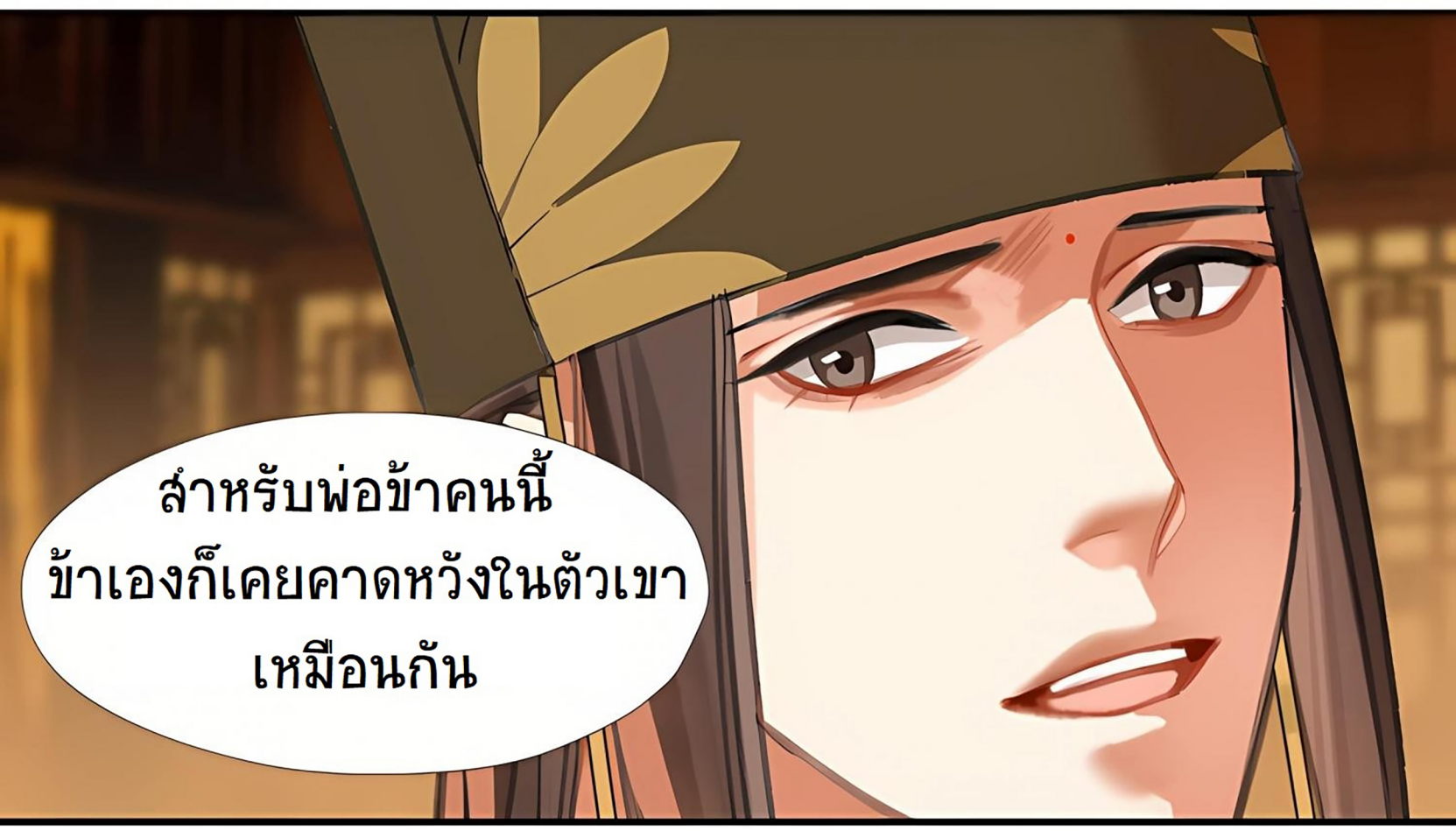
อย่างที่เจ้าเห็น

ข้าฆ่าทั้งหมด

โดยการใช้วิธีนั้น

พี่รอง

สำหรับพ่อข้าคนนี้
ข้าเองก็เคยคาดหวังในตัวเขา
เหมือนกัน

ขอแค่เป็นคำสั่งจากเขา
ไม่ว่าจะเลวร้าย จะทำให้คนเกลียด
สักแค่ไหน ข้าก็จะทำ

แต่เจ้ารู้หรือไม่
ว่าอะไรทำให้ข้าผิดหวัง
มากที่สุด?

ตอนนี้ข้ากำลัง
จะตอบคำถามแรก
ของท่าน

ไม่ใช่เพราะ
ในใจของเขา ข้าไม่มีวัน
เทียบจินจื่อเซวียน

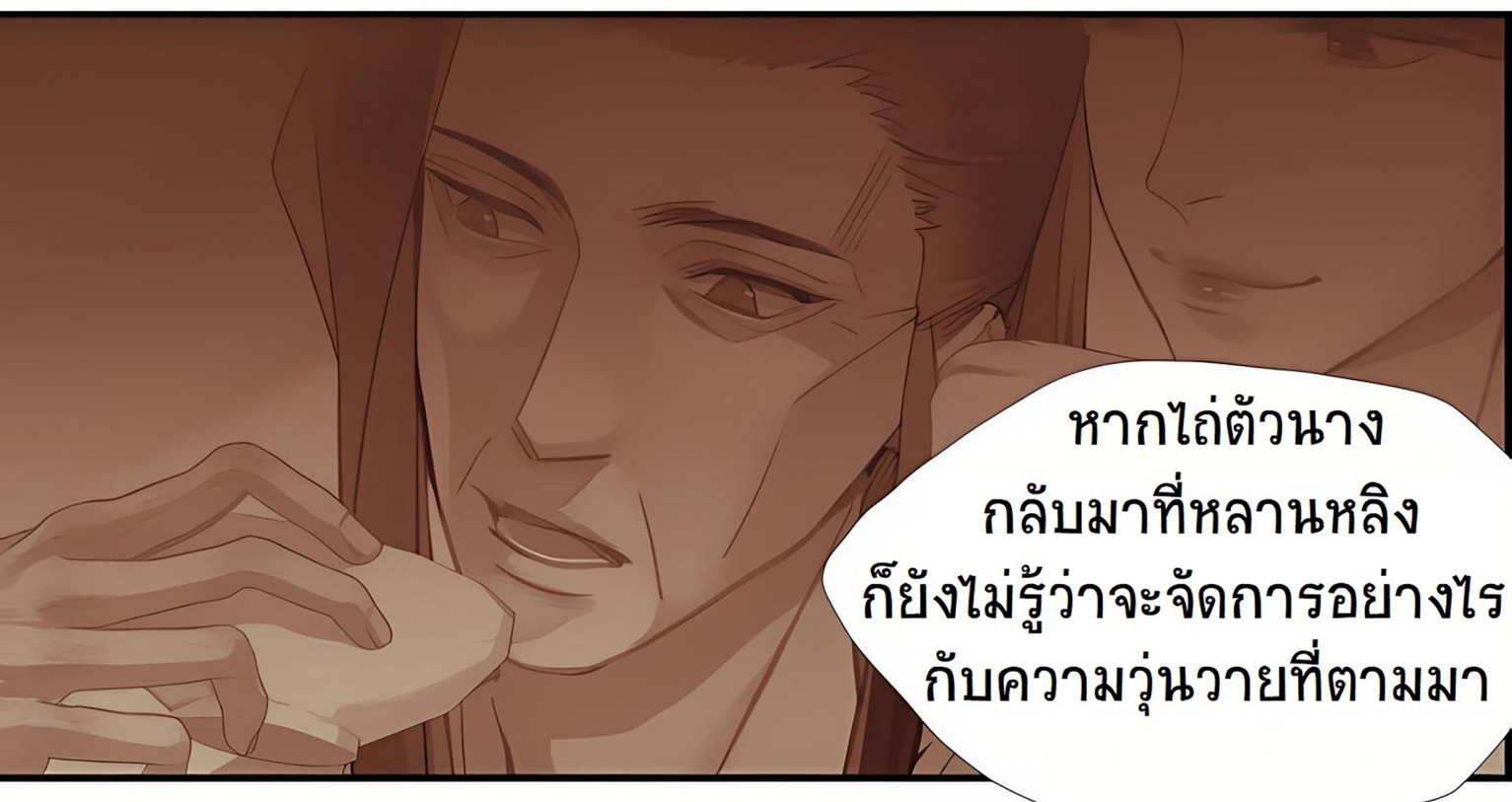
และไม่ใช่เพราะเขา
คิดอยากกดหัวข้า

แต่เพราะ
ครั้งหนึ่งที่เขาออกไป
เสพสุขอยู่ข้างนอก เขาพูดกับ
นางโลมข้างกายว่า

ผู้หญิงที่พอรู้หนังสือบ้าง
มักชอบคิดอะไรเพ้อฝัน
วุ่นวายที่สุด

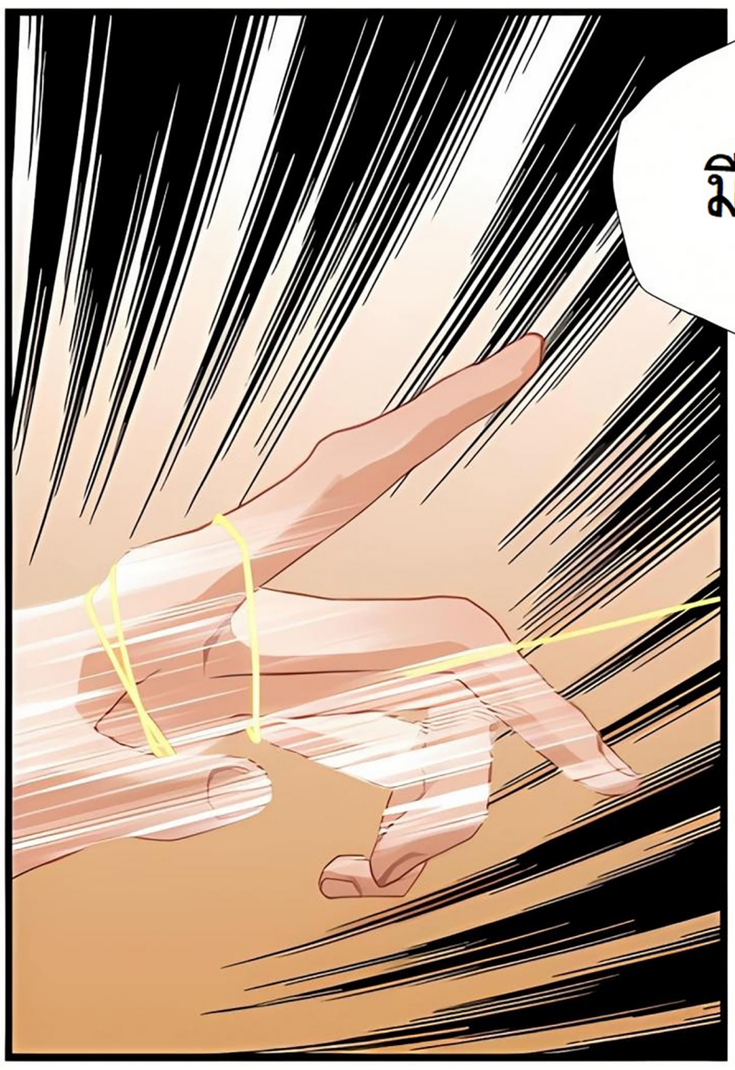

หากไล่ตัวนาง
กลับมาที่หลานหลิง
ก็ยังไม่รู้ว่าจะจัดการอย่างไร
กับความวุ่นวายที่ตามมา

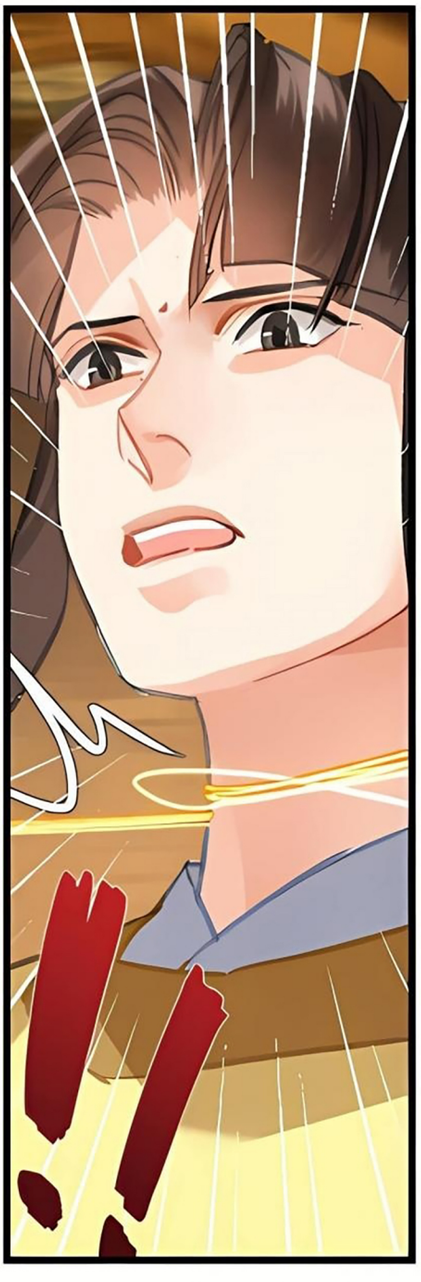

ลูกชาย
เฮ้อ อย่าพูดเลย

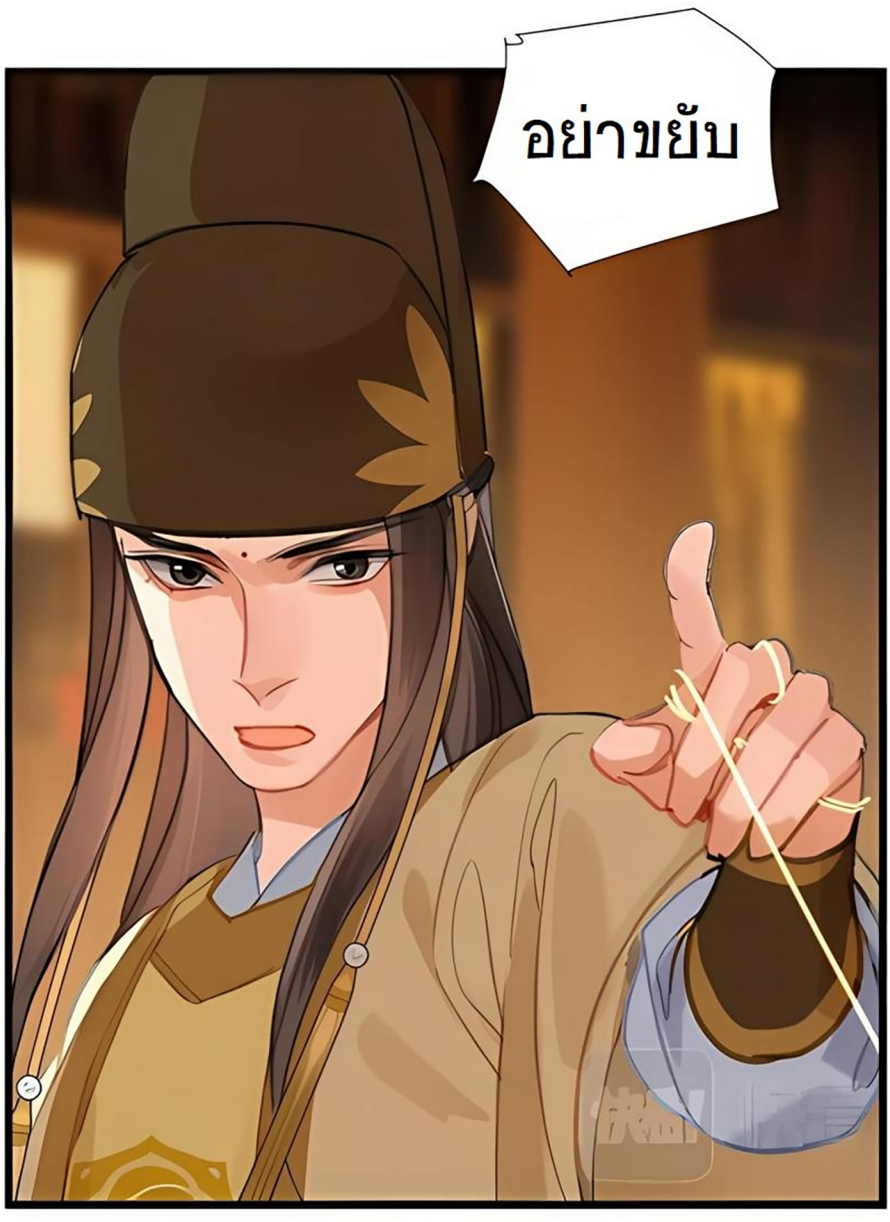

พี่รอง ท่านดูสิ
ลูกชายอย่างข้ามีค่า
แค่สี่พยางค์เท่านั้น
"เฮ้อ อย่าพูดเลย"
ฮ่าๆๆๆๆ

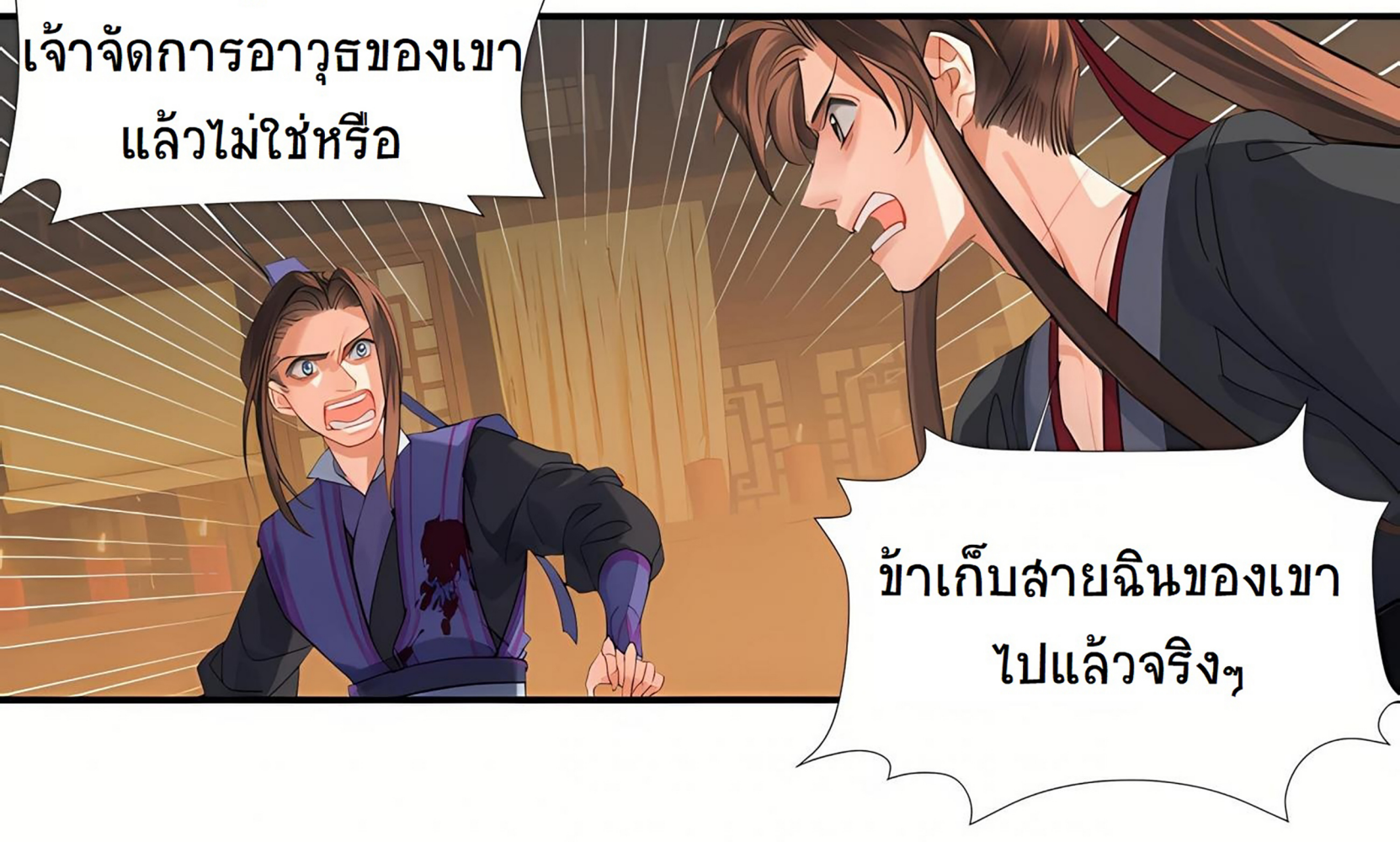

ต่อให้เขาเป็นพ่อเจ้า
.....แต่เจ้าก็.....
...มาพูดเอาตอนนี้
จะมีประโยชน์อะไร

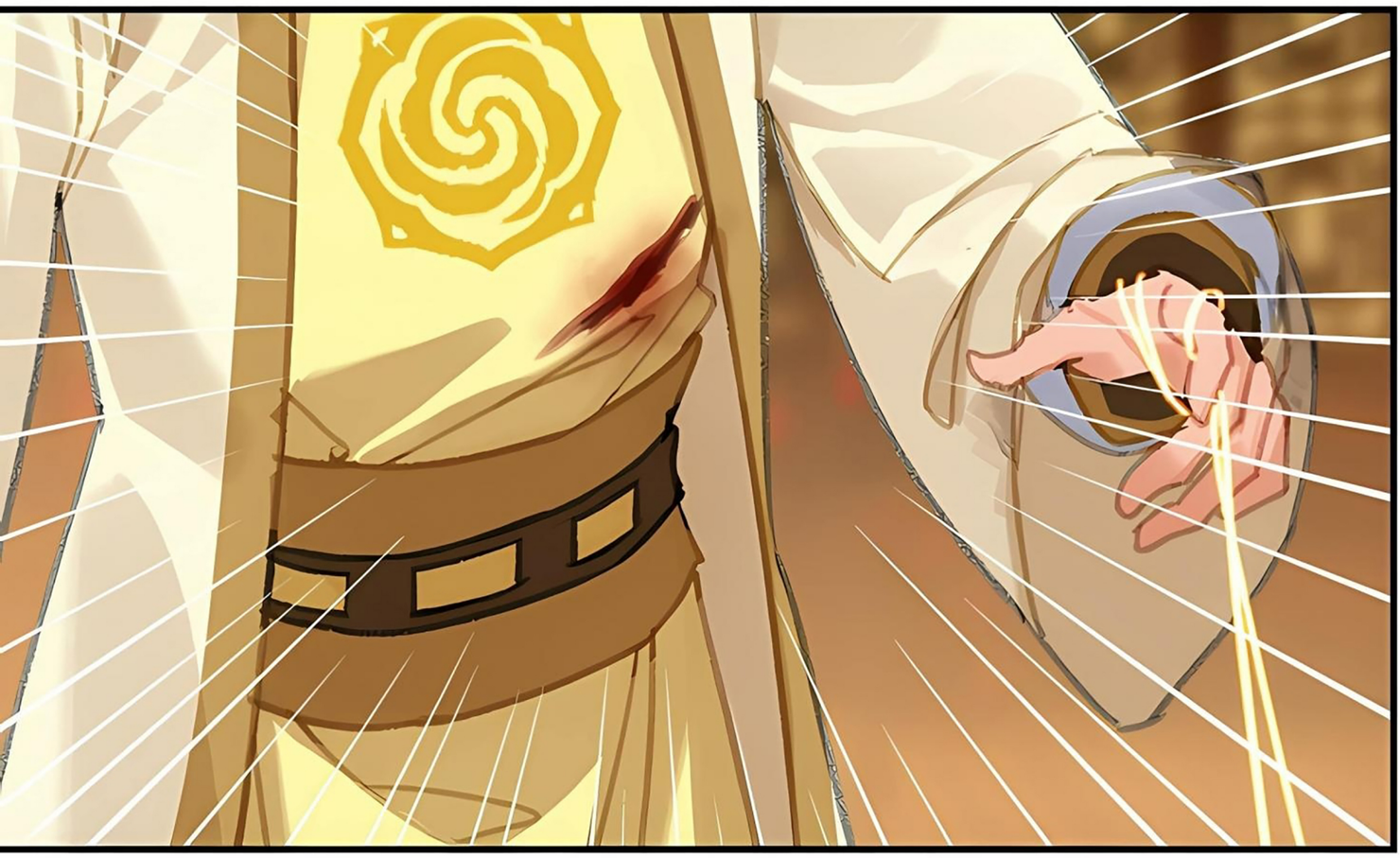

ช่วยไม่ได้
ทำเรื่องเลวร้ายไปตั้งมากมาย
แต่ดันอยากให้คนสงสาร
ข้าก็เป็นคนแบบนี้แหละ

มีคนมา

อย่าขยับ

เว่ยอู๋เซี่ยน
เจ้าจัดการอาวุธของเขา
แล้วไม่ใช่หรือ
ข้าเก็บสายฉินของเขา
ไปแล้วจริงๆ

เขาซ่อน
ไว้ในร่างกาย

อาหลิง อย่าขยับ!
จินกวงเหยา ถ้าเจ้า
อยากได้ตัวประกันล่ะก็
เอาข้าไปก็แทนก็ได้!

ไม่เหมือนกันหรอก
ประมุขเจียง
เจ้าได้รับบาดเจ็บ
เดินเหินก็ไม่สะดวก
จะยิ่งถ่วงข้า

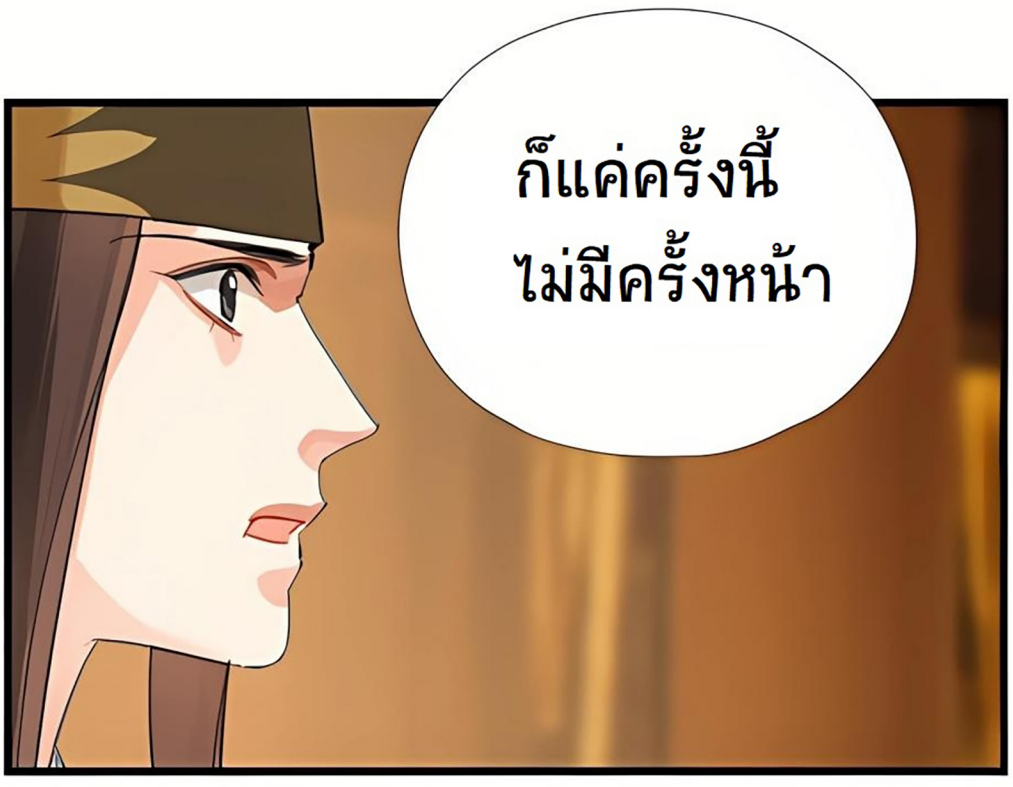

ประมุขจิน
เจ้าลืมไปหรือเปล่าว่า
ไม่ได้เอาของสำคัญไปด้วย

ลูกน้อง
ที่ภักดีต่อเจ้า
ยังอยู่กับข้า

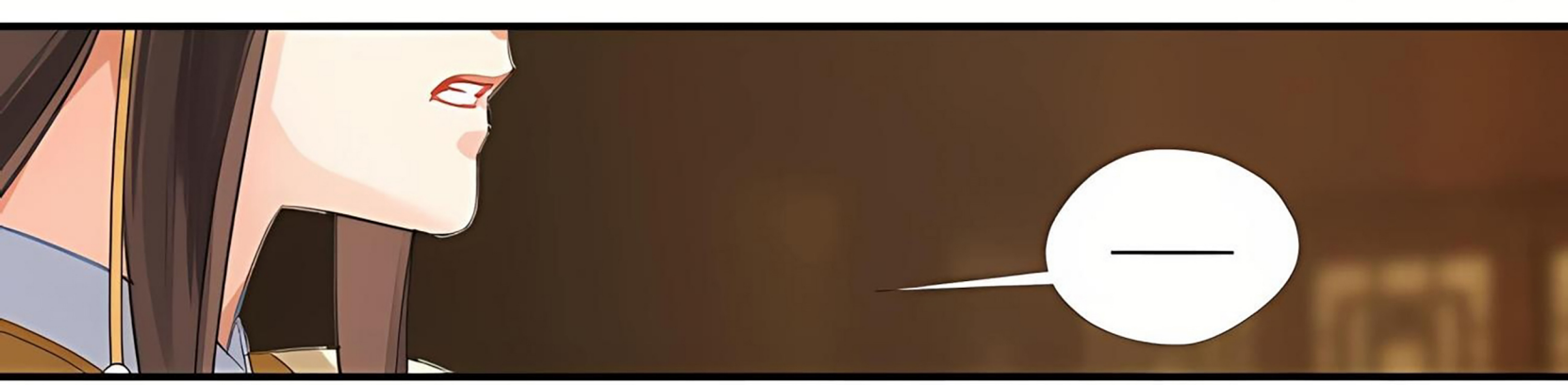

ท่านประมุข
ไม่ต้องสนใจข้า

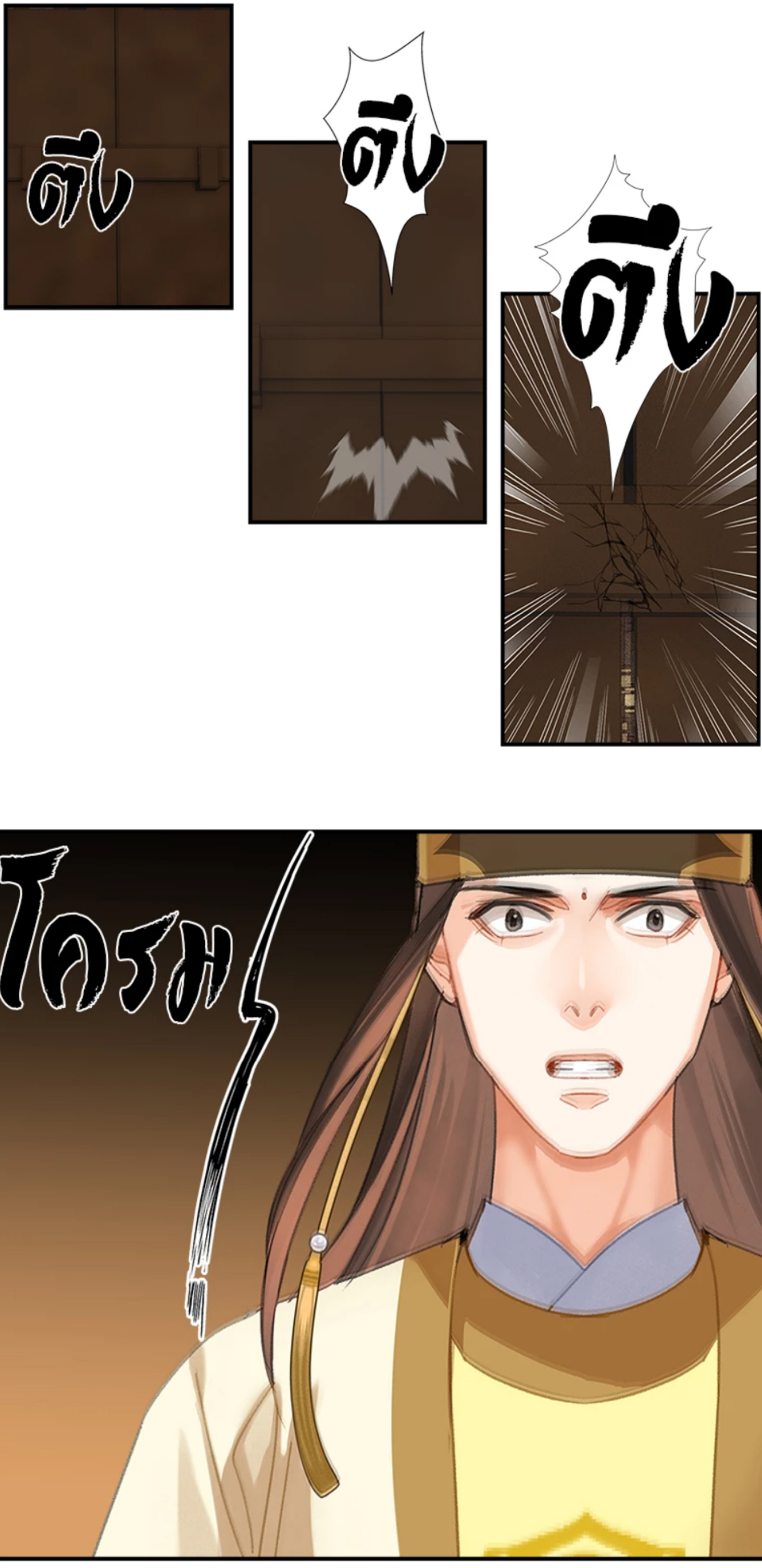

ขอบใจ

ประมุขจิน
เจ้าโกหกอีกแล้วนะ

ก็แค่ครั้งนี้
ไม่มีครั้งหน้า

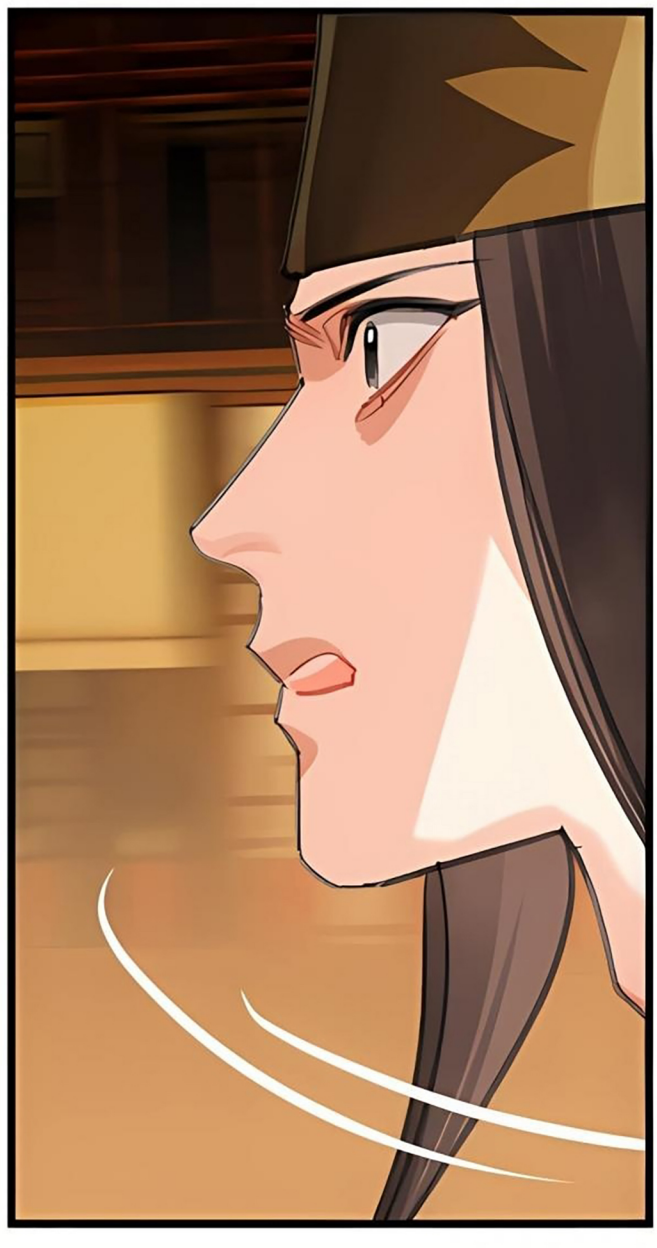

ครั้งก่อนเจ้าก็พูดเช่นนี้
ข้าแยกไม่ออกแล้วว่า มีคำไหนบ้าง
ที่เป็นความจริงจากปากเจ้า

——

ตึ
ตึ
ตึ
โอวหยาง

โกรม

ฉ่าม

เวินหนิง